

**ПРОФСПІЛКА
ТРУДЯЩИХ МЕТАЛУРГІЙНОЇ І ГІРНИЧОДОБУВНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ
(ПРОФСПІЛКА МЕТАЛУРГІВ І ГІРНИКІВ УКРАЇНИ)**

49000, м. Дніпро, просп. Д. Яворницького, 93, тел. +38 050 324 54 11

E-mail: profpmgu@gmail.com, Web: <http://pmguinfo.dp.ua>

п/р UA 89 3223130000026001000029430, АТ "Укресімбанк"
МФО 322313, код ЄДРПОУ 02674671, м. Дніпро

20.12.2023 № 05/304
на № _____ від _____

**Президенту України
Зеленському В.О.**

Про застосування права вето

Шановний Володимире Олександровичу!

Профспілка металургів і гірників України стурбована з приводу прийняття 22.11.2023 р. Верховною Радою України Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання та використання відпусток, а також інших питань» № 3494-ІХ (далі — Закон № 3494), який знаходиться у Вас на підписанні і яким суттєво обмежено права працівників, а саме:

1. Законом № 3494 передбачається **визначати тривалість, умови та порядок надання щорічних додаткових відпусток** не тільки нормативно-правовими актами України, а також трудовим та/або колективним договором (підпункт 3 пункту 1 розділу І Закону № 3494). Дана норма не дає чіткої відповіді, в яких випадках визначати тривалість та порядок надання щорічної додаткової відпустки за законодавством, а в яких за колективним договором чи трудовим.

Існує загроза, що працівникам, які працюють в однакових умовах праці, надаватимуть відпустку різної тривалості.

2. Законом № 3494 надається відпустка **без збереження заробітної плати за бажанням працівника, який приступив до роботи після звільнення з військової служби** у зв'язку із закінченням особливого періоду або оголошенням демобілізації, — **тривалістю до 60 календарних днів** (підпункт 6 пункту 2 розділу І Закону № 3494). Період такої відпустки включатимуть до страхового стажу.

Ця норма була б логічною, якби дана відпустка була оплачувана, як пропонувалося в першій редакції проекту Закону. Наразі, **зазначена норма буде декларативною, оскільки законодавчо не врегульовано питання сплати ЄСВ за цих працівників.**

3. Щодо внесення доповнень до частини першої статті 12 та пункту 3 Розділу «Прикінцеві положення» Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» (пункт 8 розділу І Закону № 3494), якими передбачається наділення роботодавців повноваженнями щодо **введення обмежень** (зокрема вибіркових, а тим більш не в умовах воєнного або надзвичайного стану) **права працівників на збереження заробітної плати на період щорічної (основної та додаткової) відпустки.**

Відповідно до законодавства щорічна відпустка надається за раніше відпрацьований час. Таким чином, заробітна плата зберігається на період дії щорічної відпустки, як частина винагороди за вже виконану працівником роботу. А відтак, введення в інтересах роботодавців обмеження права працівників на отримання такої винагороди **не відповідає принципам розумності та справедливості.**

Обмеження права працівників на збереження заробітної плати на період щорічної відпустки після припинення або скасування воєнного стану **прямо суперечить вимогам Європейської конвенції з прав людини та статті 64 Конституції України,** відповідно до яких **окремі обмеження прав і свобод допускаються виключно в умовах воєнного або надзвичайного стану.**

4. Щодо внесення змін до статті 252 КЗпП України, статті 41 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», а також виключення статті 15-1 із Закону України «Про відпустки» (підпункт 8 пункту 1, підпункт 2 пункту 2, пункт 3 розділу I Закону № 3494), якими пропонується встановити, що на час профспілкового навчання працівникам, обраним до складу виборних профспілкових органів підприємства, установи, організації, надається додаткова відпустка тривалістю до 6 календарних днів з **компенсацією середньої заробітної плати за рахунок профспілкової організації,** за рішенням якої працівника направлено на профспілкове навчання. Чинними положеннями вказаних статей передбачається надання такої відпустки із збереженням середньої заробітної плати за рахунок роботодавця.

Вважаємо, що виплата профспілковою організацією середньої заробітної плати за час відпустки особам, які не перебувають з нею у трудових відносинах, відповідно до положень пункту 133.4.1 статті 133 Податкового кодексу України, **матиме наслідком втрату профспілковою організацією ознак неприбутковості.** Тому, нова редакція положень вказаних статей фактично **унеможлиблює реалізацію гарантії для працівників підприємств, установ або організацій, обраних до профспілкових органів,** передбачених статтею 41 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності».

Це суперечить вимогам частини другої статті 22 Конституції України, відповідно до яких при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод та Конвенції МОП №135, Рекомендації МОП № 143 щодо захисту прав представників працівників.

Крім того, в Законі № 3494 є й інші норми, які **порушують існуючі права працівників і мають ознаки неоднозначного трактування.**

З огляду на викладене, просимо Вас, шановний Володимире Олександровичу, застосувати **право вето** до прийнятого ВРУ Закону України №3494 **та відхилити його в цілому, як такий, що порушує права працівників.**

З повагою,

Голова Профспілки металургів
і гірників України

Олександр РЯБКО